

DOM

afsagt den 20. februar 2018 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Henrik Estrup, Poul Hansen og Helle Korsgaard Lund-Andersen) i ankesag

V.L. B-0193-17

A

(advokat Søren Kjær Jensen, København)

mod

Viborg Kommune

(advokat Ole Thiel, Viborg)

Retten i Viborg har den 12. januar 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 1-158/2016).

Påstande

For landsretten har appellanten, A, nedlagt påstand om, at indstævnte, Viborg Kommune, skal betale 740.000 kr. med tillæg af procesrente af 623.000 kr. fra den 11. februar 2016 og af 117.000 kr. fra den 23. januar 2018, subsidiært et mindre beløb efter landsrettens skøn, herunder 475.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 11. februar 2016.

Viborg Kommune har påstået dommen stadfæstet.

A's påstand for landsretten er en ændring i forhold til påstanden for byretten, idet hun har begrænset sin påstand til 3 år fra sagens anlæg den 11. februar 2016, men har medtaget perioden frem til og med 31. januar 2018.

Parterne er enige om, at der skal gives A medhold i den principale påstand, hvis landsretten lægger til grund, at Viborg Kommune har handlet ansvarspådragende ved ikke rettidigt at have opfyldt sin forpligtelse til at iværksætte arbejdsprøvning, og at A både ville være blevet visiteret til og have fået et fleksjob før 1. januar 2013.

Supplerende sagsfremstilling

I et notat af 22. november 2010 blev A indstillet til at få forlænget sin sygedagpengeperiode i medfør af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, i 26 uger (skulle have været 39 uger, jf. lov nr. 247 af 23. marts 2010 om ændring af bl.a. sygedagpengeloven) fra den 31. oktober 2010. Det fremgår af indstillingen bl.a., at kommunen forventede en afklaring inden for denne periode, idet det blev vurderet realistisk, at A ville kunne genskabe kontakten til arbejdsmarkedet indenfor lægesekretærarbejdet eller et arbejde med lignende funktioner.

Forklaringer

A og B har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

 A har supplerende forklaret, at hun i august 2010 gerne ville i arbejdsprøvning, men hun fik af jobkonsulent C at vide, at hun ikke selv måtte kontakte en arbejdsgiver. Det var kommunen, der bestemte, at hendes arbejde på flyvestationen skulle stoppe efter de 3 måneder. Flyvestationen ville gerne tilbyde hende et flexjob, men det ville kommunen ikke være med til. Dette fremgår også af en udtalelse fra flyvestationen af 21. juni 2012. Foreholdt notat af 1. maj 2012 i kommunens journal vedrørende praktikken hos X, som hun selv havde fundet, forklarede hun, at kommunen ikke havde foreslået andre praktiksteder. Samtalerne hos psykiateren var kun støttende. Hun har fortsat det samme fleksjob som tidligere, hvor hun arbejder 8 timer om ugen.

 B har supplerende forklaret, at indstillingen til forlængelse af sygedagpengene, der er dateret den 22. november 2010, er et internt notat. Han håbede da, at A's

forhold ville være afklaret inden for forlængelsesperioden. Han er ikke bekendt med, om der blev sendt en afgørelse om forlængelsen til A .

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

A blev den 12. februar 2010 af sagsbehandler B henvist til jobkonsulent med henblik på, at hun kunne komme i virksomhedspraktik. Af et notat af 21. juli 2010 fra jobkonsulent C fremgår, at der tidligst kunne iværksættes noget efter uge 33. Af et notat af 26. august 2010 fra samme fremgår, at hun under en telefonsamtale med A meddelte, at A ville blive indkaldt til samtale på jobcentret snarest, da et praktikophold på Viborg Sygehus ikke havde kunnet etableres. I en erklæring af 30. oktober 2010 fra A's egen læge støttede lægen, at A nu kom i aktivering, idet der ikke var yderligere behandlingstilbud af de somatiske gener, og at det drejede sig om at hjælpe hende bedst muligt med at indrette sig efter generne og komme tilbage i et job, hvor hun kunne trives. Af Viborg Kommunes Arbejdsevnevurderingsjournal for A fremgår, at det i en statusattest af 27. juni 2011 er anført, at A da deltog i et kursus på ca. 3 måneder for langtidssygemeldte, men at det blev foreslået, at der blev arrangeret en arbejdsprøvning til opstart umiddelbart efter afsluttet kursus.

Da Viborg Kommune den 11. august 2011 bestemte, at A's sygedagpenge skulle ophøre med udgangen af juli 2011, blev det begrundet med, at A ikke længere var uarbejdsdygtig, og at der ikke skønnedes at være behov for yderligere foranstaltninger, idet A ville kunne stå til rådighed for ordinær beskæftigelse med nærmere angivne skånehensyn. Af kommunens journalrapport for 22. september 2011 fremgår, at A's sag blev stoppet.

Beskæftigelsesankenævnet stadfæstede den 31. maj 2012 kommunens afgørelse af 11. august 2011 om at standse udbetalingen af sygedagpenge til A med virkning fra den 31. juli 2011, men med en ændret begrundelse. Nævnet vurderede, at A

var uarbejdsdygtig på grund af sygdom den 31. juli 2011, og at det var usikkert, i hvilket omfang hun kunne stå til rådighed for det samlede arbejdsmarked. Nævnet vurderede derfor, at der var behov for en arbejdsprøvning med henblik på vurdering af, om hun eventuelt skulle tilbydes optræning eller anden støtte til tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Det fremgår endvidere af afgørelsen, at nævnet vurderede, at A's helbredsmæssige tilstand var tilstrækkelig stationær til, at hun skulle arbejdsprøves for at få afklaret, hvad hendes begrænsninger i funktionsevnen medførte. Nævnet lagde herved vægt på det, der fremgik af statusattesten af 27. juni 2011.

Viborg Kommune fik heller ikke i den følgende tid iværksat arbejdsprøvning for A , og hun blev først ved brev af 2. juli 2014 visiteret til et fleksjob, som hun påbegyndte den 15. januar 2015.

Efter det, der er anført foran, finder landsretten, at Viborg Kommune har handlet ansvars-pådragende ved ikke i perioden fra den 31. oktober 2010 til den 31. juli 2011, hvor dagpengeperioden var forlænget i medfør af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, at have søgt A's arbejdsevne afklaret.

Viborg Kommune har ikke bevist, at en arbejdsprøvning ikke kunne have fundet sted i denne periode. Kommunen har heller ikke under henvisning til det, der fremgår af forløbet i den følgende periode, løftet bevisbyrden for, at en arbejdsprøvning ikke havde kunnet gennemføres.

Under disse omstændigheder og henset til, at A , uden at der på noget senere tidspunkt fandt en egentlig arbejdsprøvning sted, i juli 2014 blev visiteret til et fleksjob, lægges det til grund, at A ville være blevet visiteret til og have fået et fleksjob inden den 1. januar 2013, såfremt Viborg Kommune rettidigt havde opfyldt sin forpligtelse til at iværksætte arbejdsprøvning.

Viborg kommune er derfor erstatningsansvarlig for det tab, som A har lidt. Parterne er enige om, at tabet under disse omstændigheder udgør beløbet på 740.000 kr. som anført i A's principale påstand. Landsretten tager derfor denne påstand til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Viborg Kommune betale sagsomkostninger for begge retter til A med i alt 154.000 kr. Beløbet omfatter 4.000 kr. til retsafgift for landsretten og 150.000 kr. inkl. moms til udgifter til advokatbistand for begge retter.

Viborg Kommune skal endvidere betale 4.000 kr. til statskassen svarende til de retsafgifter, der skulle have været betalt af A for byretten, såfremt hun ikke havde haft fri proces.

Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet til advokatbistand lagt vægt på sagens økonomiske værdi, således som påstanden er nedlagt for landsretten, og dens omfang.

Thi kendes for ret:

Viborg Kommune skal til A betale 740.000 kr. med tillæg af procesrente af 623.000 kr. fra den 11. februar 2016 og af 117.000 kr. fra den 23. januar 2018.

Viborg Kommune skal betale sagens omkostninger for begge retter til A med 154.000 kr.

Viborg Kommune skal endvidere betale sagsomkostninger til statskassen med 4.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Henrik Estrup

Poul Hansen

Helle Korsgaard Lund-Andersen

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret den 20. februar 2018

Britt Fusager

Retssekretær